

Bruksela, 30 listopada 2018 r.
(OR. en)

14448/18

**Międzyinstytucjonalne numery
referencyjne:**
2016/0364(COD)
2016/0360(COD)
2016/0361(COD)
2016/0362(COD)

EF 296
ECOFIN 1078
DRS 52
CCG 39
CODEC 2050

NOTA

Od:	Komitet Stałych Przedstawicieli (część II)
Do:	Rada
Dotyczy:	Pakiet bankowy (CRR/CRD/BRRD/SRMR) – Ogólne zatwierdzenie wyników rozmów trójstronnych

I. WPROWADZENIE

1. W listopadzie 2016 r. Komisja przedstawiła pakiet bankowy służący wdrożeniu m.in. reform uzgodnionych na szczecblu międzynarodowym w następstwie kryzysu finansowego w latach 2007–2008. Pakiet obejmuje standardy ostrożnościowe przyjęte przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego i Radę Stabilności Finansowej. Głównym celem pakietu bankowego jest ograniczenie ryzyka w sektorze bankowym UE.
2. W skład pakietu bankowego wchodzi dwa rozporządzenia i dwie dyrektywy odnoszące się do:
 - a) wymogów kapitałowych i płynnościowych dla banków (zmiany do rozporządzenia 575/2013 (CRR) i dyrektywy 2013/36/UE (CRD));
 - b) naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków (zmiany do dyrektywy 2014/59/UE (BRRD) i rozporządzenia 806/2014 (SRMR)).

3. 25 maja 2018 r. Rada uzgodniła mandat do rozpoczęcia negocjacji z Parlamentem Europejskim. Parlament Europejski potwierdził swoje stanowisko w sprawie pakietu bankowego na sesji plenarnej w czerwcu 2018 r. Od tego czasu odbyło się 13 rund rozmów trójstronnych (siedem na temat CRR/CRD i sześć na temat BRRD/SRMR).
4. W trakcie rozmów trójstronnych 21 i 22 listopada prezydencja austriacka i Parlament Europejski uzgodnili *ad referendum* rozstrzygnięcie szeregu kluczowych kwestii, bez uszczerbku dla technicznej finalizacji tekstu prawnego na późniejszym etapie.
5. 30 listopada Coreper spotkał się w celu przygotowania Rady Ecofin zaplanowanej na 4 grudnia.
6. Porozumienie co do kluczowych kwestii pakietu bankowego byłoby istotnym krokiem naprzód w procesie ograniczania ryzyka w sektorze bankowym UE. Ograniczenie ryzyka jest z kolei warunkiem wstępnym podjęcia dalszych kroków w zakresie podziału ryzyka w ramach unii bankowej EU, zgodnie z konkluzjami Rady z czerwca 2016 r.
7. W grudniu 2018 r. Rada Europejska ma dokonać przeglądu dotychczasowych postępów w ograniczaniu ryzyka w sektorze bankowym UE; mogłaby również zdecydować o konkretnych krokach, jakie należy podjąć, szczególnie w odniesieniu do wczesnego wdrożenia mechanizmu ochronnego na potrzeby Europejskiego Mechanizmu Stabilności (EMS).

II. WYNIKI ROZMÓW TRÓJSTRONNYCH Z 21 I 22 LISTOPADA: KLUCZOWE KWESTIE

8. W wyniku rozmów trójstronnych 21 i 22 listopada prezydencja uzgodniła z Parlamentem Europejskim *ad referendum* rozstrzygnięcie następujących kluczowych kwestii pakietu, przedstawionych poniżej:
 - a) **poziom odniesienia kalibracji i podporządkowania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL):** Parlament Europejski zaakceptował podejście generalne Rady, pod warunkiem że:

- i. z zastrzeżeniem swobody decyzyjnej organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dla największych banków wskaźnik łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko (TREA) może być stosowany po spełnieniu określonych kryteriów i z uwzględnieniem ryzyka nieproporcjonalnych skutków dla modeli biznesowych, bez schodzenia poniżej 27 % TREA, gdzie 8 % całkowitych zobowiązań i funduszy własnych (TLOF) prowadzi do wymogu w zakresie podporządkowania w ramach filaru 1 wyższego niż 27 % TREA; takie ograniczenie wymogu w ramach filaru 1 na poziomie 27 % TREA, z zastrzeżeniem oceny dokonanej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pozostałoby bez uszczerbku dla możliwości nałożenia wymogu w zakresie dodatkowego podporządkowania w ramach filaru 2;
- ii. kolejność warunków niezbędnych, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wymagać podporządkowania w ramach filaru 2, została zmieniona poprzez przesunięcie warunku pierwszego dotyczącego 20 % instytucji narażonych na największe ryzyko na koniec wykazu;
- iii. „organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zezwolić, by zobowiązania uznawać jako kwalifikowalne” w kontekście odpisu aktualizującego wartość długu uprzywilejowanego.

b) Moratorium: Parlament Europejski zaakceptował podejście Rady polegające na nieuznawaniu łączenia zawiesznień. Rada zaakceptowała dodatkowe przesłanki nałożenia moratorium.

c) Maksymalna kwota podlegająca wypłacie (MDA): Parlament Europejski zaakceptował podejście ogólne Rady, pod warunkiem że:

- i. jeśli chodzi o BRRD (MDA dotyczące MREL), podejście Rady zostaje utrzymane, łącznie z elastycznością (brak automatyzmu), z wyjątkiem okresu karencji, który przedłuża się z sześciu do dziewięciu miesięcy.
- ii. Jeśli chodzi o CRR, podejście Rady zostaje również utrzymane w zakresie MDA powiązanych z wskaźnikiem dźwigni (L-MDA) oraz MDA opartych na ryzyku.

- d) **zmiany w dyrektywie o ostateczności rozrachunku (SFD):** Parlament Europejski zaakceptował podejście ogólne Rady. Dodaje się klauzulę przeglądową, zgodnie z którą Komisja oceni istnienie ewentualnych luk, które należy naprawić 24 miesiące po wejściu w życie BRRD.
- e) **Niewypłacalność:** Rada zaakceptowała propozycję Parlamentu Europejskiego. Instytucje na progu upadłości lub zagrożone upadłością, ale nieobjęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, byłyby likwidowane w zorganizowany sposób zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi. W art. 48 ust. 6a harmonizuje się hierarchię w postępowaniu upadłościowym.
- f) **Działalność detaliczna:** Rada zaakceptowała ambitne założenie Parlamentu Europejskiego, by wprowadzić środki ochronne dla inwestorów detalicznych w celu dokonywania subskrypcji nowo emitowanych podporządkowanych instrumentów TLAC/MREL w następujący sposób:
- i. państwa członkowskie miałyby swobodę nałożenia jednego z poniższych wymogów:
 - Opcja A: inwestorzy detaliczni o zdolności inwestycyjnej poniżej 500 000 EUR mogą zainwestować minimalną kwotę początkową równą tylko 10 000 EUR w te instrumenty, które stanowią nie więcej niż 10 % ich zdolności inwestycyjnej; albo
 - Opcja B: minimalna denominacja równa 50 000 EUR;
 - ii. mniejszym państwom członkowskim o mniej płynnym rynku instrumentów podporządkowanych można zezwolić na wprowadzenie niższej minimalnej kwoty początkowej inwestycji (obniżonej do 10 000 EUR).

- g) Relacje między państwem pochodzenia a państwem przyjmującym i wynik globalnych instytucji o znaczeniu systemowym:** Parlament Europejski zaakceptował podejście ogólne Rady w zakresie wszystkich przepisów dotyczących relacji między państwem pochodzenia a państwem przyjmującym (łącznie z wynikiem globalnych instytucji o znaczeniu systemowym).
- h) Ryzyko kredytowe:** prezydencja zgodziła się na kilka ukierunkowanych zmian do wymogów z tytułu ryzyka kredytowego w odniesieniu do „zbyć na dużą skalę” oraz kredytów zabezpieczonych emeryturami i wynagrodzeniami.

Jeśli chodzi o zbycia na dużą skalę, nowe przepisy pomogłyby bankom z wysokim poziomem kredytów zagrożonych zbyć je przy ograniczonym wpływie na swoje wymogi kapitałowe, z zastrzeżeniem określonych wymogów i we wcześniej wyznaczonym terminie. Powinno to ułatwić bankom oczyszczenie ich bilansów z aktywów o obniżonej jakości bez zbędnego osłabiania ich zdolności udzielania kredytów.

Co do kredytów zabezpieczonych emeryturami i wynagrodzeniami, uzgodniono wprowadzenie niższych wymogów kapitałowych dla tych kredytów, z uwzględnieniem ich niskiego ryzyka niewykonania zobowiązań. Konkretnie, narzut kapitałowy dla tych kredytów zostałby obniżony z 75 % (wg obecnego CRR) do 35 % według metody standardowej, ale prezydencja uzgodniła szereg środków ochronnych i czynników ograniczających ryzyko ze względów ostrożnościowych.

- i) Proporcjonalność:** obaj współprawodawcy zgadzają się, że wymogi ostrożnościowe powinny być proporcjonalne do wielkości danej instytucji i że w szczególności należy w jak największym możliwym stopniu zmniejszyć obciążenia administracyjne dla mniejszych instytucji. W tym celu zostałyby wprowadzona wyraźna definicja „małych, niezłożonych instytucji”, z którą wiązałyby się obniżone wymogi sprawozdawcze i wymogi dotyczące ujawniania informacji, w celu obniżenia kosztów przestrzegania przepisów dla tych instytucji.

Co się tyczy w szczególności sprawozdawczości regulacyjnej, EUNB zostałby upoważniony do opracowania ukierunkowanych standardów sprawozdawczych dla małych, niezłożonych instytucji z myślą o obniżeniu ich kosztów związanych ze sprawozdawczością o co najmniej 10 %, a najlepiej nawet do 20 %. Ponadto EUNB przeprowadziłby badanie mające na celu ocenę wykonalności zintegrowanego systemu sprawozdawczości dla wszystkich banków UE, co mogłoby prowadzić do dalszych działań, gdyby wyniki takiego badania były pozytywne.

- j) **Wskaźnik stabilnego finansowania netto (NSFR):** jako że NSFR jest jednym z kluczowych założeń reform komitetu bazylejskiego, o których mowa powyżej, obaj współprawodawcy w dużej mierze zgadzają się co do treści tego nowego wymogu. Prezydencja zalecałaby jednak rozważenie pewnych ukierunkowanych zmian proponowanych przez Parlament Europejski, aby zapobiec zbędnym zakłóceniom rynku. Konkretnie, zmiany te dotyczą kalibracji tzw. „wymaganego stabilnego finansowania” w przypadku niektórych transakcji rynkowych (finansowanie handlu, faktoring, transakcje z udzielonym przyrzeczeniem odkupu i transakcje z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu). EUNB zostałby upoważniony do sporządzania sprawozdań na temat udziałów w papierach wartościowych w celu zabezpieczania instrumentów pochodnych oraz na temat płynności metali szlachetnych do celów NSFR, również z myślą o spójności z propozycjami Parlamentu Europejskiego.
- k) **Uproszczony wskaźnik stabilnego finansowania netto (sNSFR):** zgodnie z propozycją Parlamentu Europejskiego, małe, niezłożone instytucje otrzymałyby uproszczoną wersję NSFR, aby zmniejszyć ich obciążenie administracyjne. Uproszczenie wynika z mniejszej liczby punktów danych, które należy gromadzić do celów obliczania i sprawozdawczości, jednak prezydencja zapewniła – w drodze ukierunkowanych zmian do tekstu Parlamentu – by sNSFR pozostał co najmniej tak samo ostrożny i bezpieczny jak pełnoprawny wskaźnik.

- l) Współczynniki wsparcia:** Komisja zaproponowała obniżenie pewnych wymogów kapitałowych w celu wsparcia kredytowania małych i średnich przedsiębiorstw oraz projektów infrastrukturalnych poprzez rozszerzenie zakresu tzw. „współczynników wsparcia” dla takich podmiotów czy działań.

Prezydencja zaleca rozszerzenie istniejących współczynników wsparcia na rzecz kredytów dla MŚP w kwocie do 2,5 mln EUR (z 1,5 mln EUR). W przypadku finansowania infrastruktury, zakres współczynnika wsparcia zostałby rozszerzony tak, by objąć dodatkowe rodzaje projektów infrastrukturalnych, takich jak projekty realizowane przez konsorcja firm. W obu przypadkach prezydencja opracowała początkowe propozycje PE. Na wniosek PE dla takich projektów wymagana będzie niewiążąca ocena zrównoważoności.

- m) Przeciwdziałanie praniu pieniędzy (AML):** prezydencja zaleca przyjęcie poprawek Parlamentu Europejskiego do CRD w celu poprawy współpracy i wymiany informacji pomiędzy organami nadzoru ostrożnościowego, jednostkami analityki finansowej (FIU) i właściwymi organami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT). Wprowadzone zostałyby dodatkowe poprawki, aby wzmocnić wymiar AML w stosownych narzędziach ostrożnościowych w zakresie zezwoleń, kontroli dotyczących kompetencji i reputacji, a także procesu przeglądu i oceny nadzorczej (SREP).
- n) Fundusze własne:** jeśli chodzi o strukturę funduszy własnych banku (np. kapitał), prezydencja uzgodniła – wedle propozycji PE – następujące ukierunkowane i stosownie zestawione zmiany:

- i. **Udziały w jednostkach zależnych będących zakładami ubezpieczeń („kompromis duński”)**: przewiduje się okres przejściowy, by dać instytucjom możliwość nieodliczania niektórych rodzajów udziałów ubezpieczeniowych do dnia 31 grudnia 2024 r.;
- ii. **Umowy transferu zysków i strat**: takie umowy byłyby uznawane do celów traktowania funduszy własnych, w przypadku gdy zostały one sporządzone w uzasadnionych celach podatkowych, jednostka zależna znajduje się w tym samym państwie członkowskim co jednostka dominująca i jest własnością jednostki dominującej w co najmniej 90 %. Ponadto jednostka dominująca dysponowałaby pełną swobodą zredukowania zysków poprzez przydział środków finansowych do pozycji kwalifikujących się w kapitale podstawowym Tier I, lecz byłaby zobligowana do pełnego zrekompensowania jednostce zależnej wszystkich strat, a umowę można by rozwiązać wyłącznie z rocznym terminem wypowiedzenia.
- iii. **Zobowiązaniom dotyczącym wartości minimalnej (MVC)** zostanie przypisany współczynnik konwersji kredytowej równy 20 %;
- iv. **Dodatkowe pozycje podlegające podziałowi (ADI)**: uzgodniony tekst umożliwiłby podział pozycji, które są ograniczone na mocy prawa krajowego, ale kwalifikowalne na mocy CRD/CRR;
- v. **Oprogramowanie**: przyznaje się zwolnienie z odliczenia niektórych wartości niematerialnych i prawnych będących oprogramowaniem od pozycji funduszy własnych, pod warunkiem że jego wartość jest wyceniana ostrożnościowo, a także w sposób uwzględniający zdolność do pokrycia strat, również w sytuacji zaprzestania działalności. Mechanizmy i szczegóły dotyczące możliwości nieodliczania zostaną określone w drodze regulacyjnych standardów technicznych EUNB.

- o) Filar 2 / ramy makroostrożnościowe:** współprawodawcy nie zgodzili się z celem Komisji polegającym na tym, by ograniczyć specyficzne dla banków wymogi kapitałowe lub filar 2 do celów mikroostrożnościowych, jeżeli nie będzie to połączone z bardziej gruntowną reformą przepisów makroostrożnościowych lub systemowych w CRR/CRD. Obaj współprawodawcy wprowadzili w związku z tym wiele poprawek do wniosku Komisji, aby zrównoważyć utratę elastyczności w ramach filaru 2 w celu zwalczania ryzyk makroostrożnościowych lub systemowych.

Poprawki współprawodawców powiązane z filarem 2 i ryzykami makroostrożnościowymi są w dużej mierze spójne. Poglądy współprawodawców nieznacznie się jednak różnią w kwestii odpowiedniej interakcji między nowymi ramami filaru 2 w wymiarze mikro, przepisami dotyczącymi bufora kapitałowego i wymogami makroostrożnościowymi, w szczególności w odniesieniu do stopnia elastyczności, jaką powinny uzyskać organy nadzorcze i makroostrożnościowe. W ramach kompromisu uzgodniono, że mniejsza dostępność narzędzi w filarze 2 powinna zostać zrekompensowana większą elastycznością w możliwości korzystania z narzędzi makroostrożnościowych wprowadzanych za pomocą nie w pełni zharmonizowanych środków w państwie członkowskim. Ponadto prezydencja proponuje, by ramy makroostrożnościowe były przedmiotem kompleksowego sprawozdania wedle propozycji Parlamentu Europejskiego.

- p) Gruntowny przegląd portfela handlowego:** Propozycja Komisji polegająca na wprowadzeniu nowych wymogów kapitałowych dla działalności banków związanej z portfelem handlowym lub instrumentami pochodnymi opiera się na nowym standardzie dotyczącym wymogów kapitałowych dla ryzyk rynkowych, wprowadzonym przez komitet bazylejski w styczniu 2016 r. Jednak komitet bazylejski wciąż nie wydał ostatecznej wersji z uwagi na pewne nieprawidłowości wykryte w pierwotnym standardzie i pewne prace związane z ponowną kalibracją, które jeszcze trwają. W tym kontekście Rada wprowadziła wymogi sprawozdawcze dla tego nowego standardu i uzgodniła z Komisją Europejską, że ostateczne standardy należy wdrożyć natychmiast po ich sfinalizowaniu na szczeblu międzynarodowym. Parlament Europejski udało się przekonać o zaletach takiego podejścia i zaakceptował stanowisko Rady.

Prezydencja zaakceptowała jednak kilka ukierunkowanych poprawek dotyczących wymogów jakościowych dla instytucji korzystających z odstępstwa w odniesieniu do działalności zaliczanej do portfela handlowego prowadzonej na małą skalę, przyczyniając się tym samym do zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla tych instytucji.

- q) Pośrednicząca jednostka dominująca (IPU):** duże grupy bankowe spoza UE, w których skład wchodzi co najmniej dwie instytucje zależne w UE, miałyby obowiązek ustanowienia pośredniczącej jednostki dominującej (IPU) w celu skonsolidowania całej swojej działalności w Unii w ramach danej IPU. Celem jest ułatwienie nadzoru nad grupą oraz zwiększenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odnośnych firm. Chociaż podejście współprawodawców w tej kwestii było w dużej mierze podobne, tekst kompromisowy będzie zawierał następujące główne elementy:
- i. Próg zostanie ustalony na poziomie 40 mld EUR w aktywach bilansowych w UE, w tym aktywa posiadane przez oddziały w państwach trzecich (zarówno aktywa instytucji kredytowych, jak i firm inwestycyjnych).
 - ii. Globalne instytucje o znaczeniu systemowym nie są automatycznie objęte tym wymogiem, jeśli nie spełniają kryterium progowego;
 - iii. IPU mogą być ustanawiane jako firmy inwestycyjne, zgodnie z tekstem Rady;
 - iv. przewidziany zostanie 3-letni okres przejściowy;
 - v. EUNB wyda sprawozdanie na temat traktowania oddziałów z państw trzecich na mocy przepisów państw członkowskich, zgodnie z tekstem Parlamentu Europejskiego.
- r) Zakres stosowania CRR/CRD:** zakres podmiotów wyłączonych z CRR i CRD byłby zgodny z podejściem ogólnym Rady, tj. na poziomie 1, a nie w drodze aktu delegowanego, jak w tekście Parlamentu Europejskiego.

- s) **Wskaźnik dźwigni:** jeśli chodzi o wprowadzenie wiążącego wskaźnika dźwigni jako ochronnego wymogu kapitałowego nieuwzględniającego ryzyka, skalibrowanego według wielkości ekspozycji bilansowych i pozabilansowych banków, prezydencja i Parlament Europejski zgodziły się co do następujących poprawek:
- i. co do struktury kapitału – standardów bazylejskich nie należy udoskonalać, w związku z czym należy utrzymać tekst Rady;
 - ii. ponadto, wprowadzonych zostanie kilka ukierunkowanych zwolnień od wskaźnika dźwigni dla niektórych podmiotów lub modeli biznesowych (dla centralnych depozytów papierów wartościowych posiadających licencję bankową, spółek budowlanych, ekspozycji banków centralnych, niektórych banków rozwoju, które są strukturalnie i organizacyjnie niezależną częścią banku komercyjnego, lub instytucjonalnych systemów ochrony – IPS).
 - iii. Poza tym, należy się odnieść do kwestii tzw. sztucznego poprawiania wyników, przyjmując propozycję Parlamentu Europejskiego, jednocześnie zmieniając ją w obowiązek sprawozdawczy uzupełniony środkami filaru 2, w razie konieczności.

- t) **Ryzyka środowiskowe, społeczne i związane z zarządzaniem (ESG):** kryteria środowiskowe, społeczne i związane z zarządzaniem (ESG) są zbiorem standardów na potrzeby działalności przedsiębiorstwa, które można wykorzystać do weryfikowania potencjalnych inwestycji z perspektywy środowiskowej, społecznej i związanej z zarządzaniem. Parlament Europejski zaproponował, by EUNB przedstawił sprawozdanie na temat stosowności uwzględniania w ramach procesów zarządzania ryzykiem ryzyk finansowych związanych z ryzykami środowiskowymi, społecznymi i z zarządzaniem. W przypadku gdy banki są narażone na takie ryzyka, powinno to zostać odpowiednio odzwierciedlone w wewnętrznych systemach i procesach zarządzania ryzykiem danych banków i właściwie nadzorowane. Ponadto Parlament Europejski zaproponował dodatkowe wymogi dotyczące ujawniania informacji w przypadku takich ryzyk i upoważnienie EUNB do sporządzenia sprawozdania na temat ostrożnościowego traktowania „zielonych” i „brązowych” aktywów (czynniki penalizujące względem aktywów stwarzających ryzyko środowiskowe). Prezydencja sugeruje, by Rada uwzględniła te poprawki w tekście kompromisowym. Sprawozdanie EUNB w szczególności powinno jednak zostać opracowane w wystarczająco długim horyzoncie czasowym, by uwzględnić zmiany w przepisach prawnych dotyczących zrównoważonego finansowania.

III. INNE KWESTIE, W KTÓRYCH OSIĄGNIĘTO JUŻ POROZUMIENIE

9. Bez uszczerbku dla zasady, że nic nie jest uzgodnione, dopóki wszystko nie zostanie uzgodnione, prezydencja i Parlament Europejski zgodziły się również *ad referendum* co do rozstrzygnięcia szeregu innych kwestii, jak następuje:

- a) **Odliczenia TLAC dla innych instytucji o znaczeniu systemowym:** sprawozdanie EUNB, w którym ma zostać ocenione, czy takie odliczenia są możliwe do przyjęcia, zostanie ujęte w tekście prawnym.

- b) **Stopa procentowa w portfelu bankowym:** uzgodniono utrzymanie uproszczonej metody zaproponowanej w tekście Parlamentu Europejskiego, ale z doprecyzowaniem w celu zapewnienia, by podejście nadal było „ostrożnie skalibrowane”, bez dopuszczenia żadnego złagodzenia wymogów kapitałowych, by wdrażane były dodatkowe kryteria i elastyczność dla organów nadzoru w odniesieniu do zakresu banków kwalifikujących się do stosowania prostszych metod oraz by obaj współprawodawcy mogli uzgodnić wzajemnie akceptowalny próg, z uwzględnieniem koncepcji proporcjonalności (np. w dziedzinie ujawniania informacji) w innych miejscach ram prawnych.
- c) **Ryzyko kredytowe kontrahenta:** tekst Rady został zaakceptowany przez Parlament Europejski.
- d) **Umowy przejściowe dla centralnych izb rozliczeniowych (CCP):** tekst Rady został uzgodniony.
- e) **Dźwignia:** jeśli chodzi o dodatkowy wymóg z tytułu wskaźnika dźwigni dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, obaj współprawodawcy zgadzają się co do wdrożenia standardu bazylejskiego dotyczącego wprowadzenia narzutu z tytułu bufora dźwigni. W odniesieniu do innych instytucji o znaczeniu systemowym, uzyskano porozumienie co do tego, by upoważnić Komisję do wydania sprawozdania na temat stosowności objęcia ich podobnymi wymogami dotyczącymi bufora wskaźnika dźwigni. Podobnie jak w odniesieniu do ograniczeń MDA do celów dźwigni, uzyskano porozumienie co do tekstu Rady, również w kwestii konsekwencji naruszenia wskaźnika dźwigni.

f) Duże ekspozycje: Parlament Europejski zaakceptował podejście Rady w zakresie:

- i. gwarancji dla kredytów eksportowych;
- ii. krajowej swobody decyzyjnej w odniesieniu do zmniejszenia wartości ekspozycji nieruchomości;
- iii. metody substytucyjnej dla transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu.

Rada przychyliła się do stanowiska Parlamentu Europejskiego w sprawie zwolnień od limitów dużych ekspozycji dla systemów rozrachunku o wspólnej infrastrukturze rozrachunkowej.

IV. KWESTIE NIEROZSTRZYGNIĘTE

10. Wciąż pozostaje kilka nierozstrzygniętych kwestii, które wymagają dalszych prac, w szczególności wynagrodzenia, gwarancje pozabilansowe dla przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania (CIU), traktowania równoległego systemu bankowego czy finansowania rynkowego.

11. Ponadto musi się jeszcze odbyć weryfikacja techniczna i prawno-językowa, aby tekst był funkcjonalnie poprawny i kompletny.

V. WNIOSEK

12. W związku z powyższym Coreper zwraca się do Rady o zatwierdzenie wyników rozmów trójstronnych w sprawie kluczowych kwestii pakietu bankowego i pozostałych kwestii przedstawionych w sekcjach II i III powyżej.
